

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์
โดยใช้สไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์
ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

นางสุนิสา อินทนนท์
ครู คศ.1

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่องวิจัย	การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้วิจัย	นางสุนิสา อินทนนท์ ครู คศ.1 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สารนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชา ศ 22102 ภาคการเรียนรู้ที่ 2 ปีการศึกษา 2559 พบว่า ตัวชี้วัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ของนักเรียนมีตัวชี้วัดที่วัดนักเรียนคือสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยได้หาแนวทางในการพัฒนาการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จากประชากรกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 49 คน โดยผู้วิจัยได้ ดำเนินการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism

ผลการศึกษาพบว่าจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้ สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.94 ระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 41.16 การหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน $E1 = 82.33$ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 17.53 การหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมหลังเรียน $E2 = 87.65$

จึงกล่าวได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เปรียบเทียบได้จากการหาค่าเฉลี่ยก่อน เรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.04 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 17.53 ซึ่งค่าเฉลี่ยหลังเรียนนักเรียนมี ค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism มี ประสิทธิภาพ 82.33/87.65 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2/2 ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานตามที่ผู้วิจัย วางไว้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลดังนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหารโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ทุกท่าน ที่มอบโอกาสและโครงการดีๆ อย่างโครงการผลิตสื่อนวัตกรรมและวิจัยในชั้นเรียนที่โรงเรียน ทำให้ข้าพเจ้าได้มีความกระตือรือร้น พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

ขอขอบคุณบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ทุกๆ ท่านที่คอยให้คำปรึกษาโดยตลอด

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ทุกๆ คน ที่ตั้งใจเรียนเสมอมา

ขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ตลอดระยะเวลาการศึกษาซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ มีประสบการณ์ รู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา จักเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตการทำงานต่อไปในอนาคต

ขอบคุณตัวเองที่ตั้งใจทำงาน จนงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุนิสา อินทนนท์

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
	สมมุติฐานของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	ความหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2551	5
	ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้ศิลปะ	6
	วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของหลักสูตรสถานศึกษา	
	โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2553	7
	ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ Constructionism	8
	ความหมายและความเป็นมาของนาฏศิลป์	9
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	10
	งานที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการสอน	11
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	13
	เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย	13
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	13
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล หลังการนำการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์	
	โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์	
	ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ไปใช้	16
	ตารางที่ 1 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน การคำนวณ	
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	16
	ตารางที่ 2 การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	
	การหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ (E_1)	17
	ตารางที่ 3 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์หลังเรียน	
	การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะทางด้านนาฏศิลป์ (E_2)	18
	ตารางที่ 4 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียน	
	การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	19
	ตารางที่ 5 การหาประสิทธิภาพของการคิดสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ (E_1/E_2)	20

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 5 สรุป	21
อภิปรายผล	21
ข้อเสนอแนะ	22
บรรณานุกรม	23
ประวัติผู้วิจัย	24
ภาคผนวก	25

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	16
ตารางที่ 2 การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (E_1)	17
ตารางที่ 3 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์หลังเรียน เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (E_2)	18
ตารางที่ 4 การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	19
ตารางที่ 5 การหาประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และ ปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียน สอนแบบ Constructionism สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ การหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2)	20

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษา นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ เห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจน เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียน ทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายคาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวและบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกับทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผนดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษา. 2551 : 2-5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระ ในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วย สาระสำคัญ คือ ทศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ซึ่งสาระสำคัญในนาฏศิลป์มุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ องค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษา. 2551 : 51)

นอกจากนี้หลักสูตรดังกล่าวได้ระบุคุณภาพผู้เรียนนาฏศิลป์ เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ คือ รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน รู้และเข้าใจประเพณีละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะ ของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษา. 2551 : 54-55)

โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ โดยคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้กำหนดจุดหมายในการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไว้ว่า มีความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวันเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์. 2553 : 2)

นาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นศาสตร์ทางศิลปะที่สำคัญยิ่ง ด้วยรูปแบบของการแสดงที่มีลีลาอันอ่อนช้อยงดงาม แสดงออกถึงความประณีตแฝงด้วยจินตนาการและศิลปะที่ละเอียดอ่อนของคนไทย บ่งบอกถึงภูมิอารยธรรมอันรุ่งเรือง และมั่นคงของชาติที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล (สมลมาลย์ นิมเนตพันธ์. 255 : 40)

นาฏศิลป์จัดเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมจินตนาการของผู้เรียนให้สามารถกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างอิสระและสร้างสรรค์ แต่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชานาฏศิลป์ ตามหลักสูตร พบว่าแต่ละห้องเรียน 1 สัปดาห์ จะเรียนวิชานาฏศิลป์แค่ 1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถ้อยถ้อย ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย เห็นว่าเป็นเรื่องยาก เพราะไม่สามารถปฏิบัติทำซ้ำได้ ด้วยระยะเวลาในการเรียนทำให้ขาดความต่อเนื่อง ถ้าในสัปดาห์นั้นมีกิจกรรมในโรงเรียน ผู้เรียนก็จะขาดความต่อเนื่องในการเรียน พอถึงเวลาเรียนในชั่วโมงสัปดาห์ถัดไป ส่งผลทำให้ผู้เรียนลืมบทเรียน ลืมการปฏิบัติทำซ้ำที่ต่อไป ต้องกลับมาเริ่มทบทวนทำซ้ำใหม่ ซึ่งเป็นการทำให้เสียเวลาในชั่วโมงที่จะจัดกิจกรรมการสอนในวันนั้นไป ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนจึงได้ศึกษาเนื้อหาหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีตัวชี้วัดที่วัดนักเรียนคือสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่นักเรียนรู้จักเรียนรู้ ทำความเข้าใจ สังเกตและหาเหตุผลด้วยตัวเอง ครูคอยเป็นที่ปรึกษา

จากความสำคัญและปัญหาของการเรียนการสอนดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้สร้างสื่อวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรูปแบบ Constructionism หรือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ เนื้อหาตรงตามหลักสูตรและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถ นำประสบการณ์ที่มีอยู่แล้ว มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นำความรู้จากภายนอก เช่น สิ่งแวดล้อมภายนอก เก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่มีอยู่ภายในแล้ว สร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตัวเอง จึงเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ครูผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแล เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์แบบ Constructionism หรือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ช่วยให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ รู้จักการสังเกต มีกระบวนการคิด วางแผนการทำงานอย่างอิสระสร้างสรรค์ และรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งช่วยลดปัญหาสำหรับนักเรียนที่จะปฏิบัตินาฏศิลป์แต่ขาดทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ ให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัตินาฏศิลป์ได้ถูกต้องตามมาตรฐานและมีความมั่นใจในการปฏิบัติทำซ้ำขึ้น เมื่อผู้เรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ที่ใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism หลังเรียนมีทักษะการ สร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ สูงกว่าก่อนเรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์ โดยการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อ สไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 6 ห้องเรียน 278 คน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 49 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 การทดสอบการปฏิบัติทำรำ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์

2.2 สื่อสไลด์ประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์

2.3 สื่อสไลด์ปริศนาคำทายประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำ

นาฏศิลป์

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น สื่อสไลด์และปริศนาคำทายประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์และการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนแบบ Constructionism

3.2 ตัวแปรตาม นักเรียนมีทักษะการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ด้วยตนเอง

4. ระยะเวลาดำเนินการ

ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยดำเนินการทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2559 ถึง วันที่ 30 ธันวาคม 2559

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เอกสารประกอบการสอน หมายถึง เอกสารหรืออุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ตามหลักสูตรของสถาบันกำหนด มีลักษณะเป็นเอกสารหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในวิชาที่สอน ประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อ คำบรรยาย (กระทรวงศึกษาธิการ.2544:7)

2. เอกสารประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ หมายถึง เอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน วิชานาฏศิลป์ ประกอบด้วย หัวข้อ คำบรรยาย รูปภาพประกอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. นาฏยศัพท์ หมายถึง ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะท่ารำที่ใช้ในการฝึกหัด เพื่อใช้ในการแสดง โขน ละคร เป็นคำที่ใช้ในวงการนาฏศิลป์ไทย สามารถสื่อความหมายกันได้ทุกฝ่ายในการแสดงต่างๆ

4. ภาษาทำนาฏศิลป์ หมายถึง กิริยาอาการที่ผู้กระทำนั้นใช้เป็นสื่อให้ผู้ดูทราบว่าตนกำลังทำอะไร อยู่ มีความหมายว่าอย่างไร โดยที่ไม่ต้องเปล่งเสียง เช่น ถ้าเราต้องการให้ผู้ใดผู้หนึ่งมาหา เราก็กวักมือโดยไม่ ต้องใช้เสียงเรียก ผู้ที่เราต้องการให้มาหา ก็จะทราบว่าเราต้องการอะไร

5. Constructionism (คอนสตรัคชันนิสซึม) หรือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีของซีมัวร์ พาร์เพิร์ท เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติและสร้างความรู้ไปพร้อมๆ กันด้วยตัวของผู้เรียนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตัดสินปัญหาต่างๆ อย่างมีเหตุผล มีความรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือกันและกัน และรู้จักรับผิดชอบงานที่ตนเองได้รับมอบหมายที่มีความหมายต่อตนเอง ผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ควบคุมกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ คอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน จุดประกายความคิดและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้โดยทั่วถึง แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน และสรุปผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน ส่งเสริมและนำทางให้ผู้เรียนได้รู้ เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง 2. ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ดี 3. มีเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม

6. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการ ซึ่งเป็นตัวกลางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ เป็นเครื่องมือและตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนมีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียน

7. สื่อสไลด์ คือ สื่อที่เป็นตัวกลางในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ประกอบด้วย หัวข้อ คำบรรยาย รูปภาพประกอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสามารถเลื่อนขึ้นเลื่อนลงได้

8. ปริศนาคำทาย คือ สื่อที่เป็นตัวกลางในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ประกอบด้วย คำถาม คำเฉลย รูปภาพประกอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสามารถเลื่อนเข้าเลื่อนออกได้

9. การวัดผลประเมินผล คือ วิธีการใดวิธีการหนึ่งที่สามารถแปลงค่าการเรียนรู้ให้เป็นตัวเลขเพื่อกำหนดความสามารถในการเรียนรู้

10. การสังเกต คือ การวัดผลด้วยการดูการปฏิบัติตนตามที่คุณสอนกำหนดของผู้เรียน เพื่อเทียบค่าคะแนนความสามารถ

11. ผลพัฒนา คือ ผลต่างการเรียนรู้ที่แปลงเป็นตัวเลขระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

12. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของซีมัวร์ พาร์เพิร์ท โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ที่ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนนำความรู้และทักษะทางด้านนาฏศิลป์ไปบูรณาการประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระอื่นๆ และใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

3. นักเรียนมีความภูมิใจในการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ได้ด้วยตนเอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ประกอบด้วย

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2551
2. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
3. วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
4. แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของซีมัวร์ พาร์เพิร์ท
5. ความหมายและความเป็นมาของนาฏศิลป์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
7. งานที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการสอน

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2551

กระทรวงศึกษา (2551:2-5) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษา นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด ช่วยทำให้งานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ เห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจน เรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายคาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวและบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกับทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผนดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ

2. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กระทรวงศึกษา (2551 : 51) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระ ในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ทักษะศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดนตรีมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ นาฏศิลป์มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

กระทรวงศึกษา (2551 : 52 - 53) คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องรู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ 2 มิติ 3 มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาดภาพระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถสร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดจินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลด และเพิ่มในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจนรู้และเข้าใจ คุณค่าของงานทัศนศิลป์ ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคมและเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธา ในศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้น - ลง ของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยค และอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรีต้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษาเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทยและสากลในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดีแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลงที่ฟังสามารถใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และการเล่าเรื่อง รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิตประเพณีวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ รู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์ รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ประโยชน์ของนาฏศิลป์

และการละคร สามารถเปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี เห็นคุณค่าการรักษา และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

3. วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สมศักดิ์ แสงการและคณะ (2557 : 38 - 39) วิสัยทัศน์ โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์บริหารจัดการศึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม นำความรู้ ตามศักยภาพ มีความสามารถในการสื่อสารสู่สากล มีทักษะในการใช้ชีวิต คิดแก้ปัญหาและใช้เทคโนโลยี แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

4. ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ Constructionism

S. Papert (1980) คอนสตรัคชันนิสซึม คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีสาระสำคัญที่ว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่ความรู้จะเกิดขึ้นและถูกสร้างขึ้นโดยนักเรียนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อนักเรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) และกระบวนการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างที่มีความหมายกับนักเรียนคนนั้น เช่น สร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือต่อชิ้นส่วนอุปกรณ์โลก เป็นต้น ดังนั้นทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จึงให้ความสำคัญกับโอกาส และเครื่องมือ (Tools) เช่น โปรแกรมภาษาโลโก้เป็นเครื่องมือที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถนำไปสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นภายในตัวนักเรียนเองได้ ซึ่งครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทางเลือกที่มากขึ้นโดยการลงมือปฏิบัติหรือสร้างงานที่ตนเองสนใจ และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองโดยการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

สุชิน เพ็ชรรักษ์ (2548, อ้างใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ดังนี้

1. มีหลักการที่นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม
4. หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ

จากการศึกษาแนวทางจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้ (สุชิน เพ็ชรรักษ์, 2544)

1. เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้เดิม
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้
3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาคำรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่

ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึกๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษา

ทิศนา ขัมมณี (2554 : 96) หลักการ การเรียนรู้ที่ติดจากการสร้างพลังความรู้ในตนเองด้วยตนเองของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีโอกาสได้สร้างความคิดและนำความคิดของตนเองไปสร้างชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม จะได้เห็นความคิดนั้นเป็นรูปธรรม การสร้างความรู้ในตนเองของผู้เรียน เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น จะเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน มีความคงทน ไม่ลืมง่าย และและสามารถถ่ายทอดให้คนอื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ดี ความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้น จะเป็นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

การประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการให้ผู้เรียนสร้างสาระการเรียนรู้และผลงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสนใจ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำในสิ่งที่สนใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการคิด การทำ และการเรียนรู้ต่อไป
4. จัดสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ เช่น วัย ความถนัด

ความสามารถ และประสบการณ์

5. สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นมิตร
6. ครูต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
7. การประเมินผลการเรียนรู้ต้องประเมินทั้งผลงานและกระบวนการ
8. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมิน เช่น การประเมินตนเอง การประเมินโดยครู และเพื่อน การสังเกต การประเมินโดยแฟ้มสะสมงาน

5. ความหมายและความเป็นมาของนาฏศิลป์

เคลือมาศ บุญธรรม (2537 : 5) กล่าวว่า การฟ้อนรำเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกให้เห็นถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ ในแต่ละชาติย่อมมีการร้องรำทำเพลงเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของตน การฟ้อนรำเกิดขึ้นเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความบันเทิงทางสังคม การร้องรำทำเพลงเป็นการแสดงออกถึง จิตใจตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่และลักษณะนิสัยของกลุ่มชนในสังคมได้เป็นอย่างดี

การฟ้อนรำของมนุษย์มีวิวัฒนาการมาจากิริยาท่าทางที่แสดงออกด้วยความรื่นเริงบันเทิงในที่เป็นเอกลักษณ์ และแบบฉบับ ซึ่งมีปรากฏให้เห็นทุกชาติทุกภาษาจนยึดถือเป็นประเพณีสืบต่อกันมา การฟ้อนแม้ว่าจะเป็นกิริยาอาการจากท่าทางธรรมชาติที่มนุษย์นำมาปรับปรุงให้มีความวิจิตรงดงามขึ้นกว่าปกติก็ตาม แต่ทุกคนก็ไม่สามารถ ที่จะทำท่าทางได้งดงามเท่าเทียมกัน และมนุษย์มักจะเป็นผู้ดูหรืออยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่ดีที่แปลก

สมิตร เทพวงษ์ (2541 : 1 – 3) กล่าวว่า คำว่า นาฏศิลป์ มีความหมายต่าง ๆ ดังนี้

นาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะแห่งการละครหรือการฟ้อนรำ

นาฏศิลป์ หมายถึง การร้องรำทำเพลง การให้ความบันเทิงใจ อันร่วมด้วยความโน้มเอียงของอารมณ์ และความรู้สึก ส่วนสำคัญส่วนใหญ่ของนาฏศิลป์อยู่ที่การละครเป็นเอก หากแต่ศิลปะประเภทนี้จำเป็นต้องอาศัยดนตรี และการขับร้องเข้าร่วมด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดคุณค่าในศิลปะยิ่งขึ้นตามสภาพหรืออารมณ์ต่าง ๆ กันสุดแต่จุดมุ่งหมาย

นาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะในการฟ้อนรำ หรือความรู้แบบแผนของการฟ้อนรำ เป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ ขึ้นด้วยความประณีตงดงามมีแบบแผน ให้ความบันเทิงโน้มเอียงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมให้คล้อยตาม ศิลปะประเภทนี้ต้องอาศัยการบรรเลงดนตรีและการขับร้องเข้าร่วมด้วย เพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณค่ายิ่งขึ้น แต่ใน ความหมายที่เข้าใจกันทั่วไป คือ ศิลปะของการร้องรำทำเพลง

ความสำคัญของนาฏศิลป์

ถึงแม้ว่านาฏศิลป์จะเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะสาขาจิตรศิลป์ อันเป็นศิลปะที่สร้างสรรค์ความงาม ยึดถือเอาความงามเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ สร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการของอารมณ์และจิตใจเพื่อให้เกิดพุทธิปัญญา เป็นสำคัญ โดยวิจิตรศิลป์จำแนกออกเป็น 5 สาขา ได้แก่

1. จิตรกรรม ได้แก่ ศิลปะในการเขียนภาพหรือการระบายภาพ รวมทั้งงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ประติมากรรม ได้แก่ ศิลปะในการสลักรูป รวมทั้งการปั้นและการหล่อให้เกิดรูปคนหรือรูปสัตว์ต่างๆ
3. สถาปัตยกรรม ได้แก่ ศิลปะในการออกแบบก่อสร้างอาคาร สถานที่ ปราสาท โบสถ์ วิหาร ฯลฯ
4. วรรณคดี หรือวรรณศิลป์ ได้แก่ ศิลปะในการประพันธ์
5. ดุริยางค์ศิลป์ ได้แก่ ศิลปะในการดนตรี

สำหรับสาขาวรรณศิลป์และดุริยางค์มักจัดให้นาฏศิลป์รวมเข้าไว้ด้วย ซึ่งได้แก่ศิลปะในการละครและการ ฟ้อนรำ

นาฏศิลป์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าศิลปะแขนงอื่นๆ ความสำคัญของนาฏศิลป์มีดังนี้

1. นาฏศิลป์แสดงความเป็นอารยธรรมประเทศ บ้านเมืองจะเจริญรุ่งเรืองดีได้ด้วยประชาชนมีความเข้าใจ ศิลปะ เพราะศิลปะเป็นสิ่งมีค่า เป็นเครื่องโน้มเอียงอารมณ์ โดยเฉพาะศิลปะการละครนี้ เป็นสิ่งสำคัญสามารถ

กล่อมเกลาคิดใจ โนม์น้าวไปในทางที่ดี ย่อมอารมณ์ได้เข้มแข็งผ่องใส เป็นทางนำให้คิดและให้กำลังใจในทางที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่บ้านเมืองสืบไป

2. นาฏศิลป์เป็นแหล่งรวมศิลปะ คือ รวมเอาศิลปะประเภทอื่น ๆ มาเกี่ยวเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกัน เช่น ศิลปะการเขียน การก่อสร้าง การออกแบบเครื่องแต่งกาย ตลอดจนวรรณคดีศิลปะแต่ละประเภทได้จัดทำกันด้วยความประณีตสุขุม ทั้งนี้ก็เนื่องด้วยศิลปะเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของชาติ มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาต้องมีศิลปะของตนไว้ประจำชาตินับแต่โบราณมาจนถึงทุกวันนี้ รวมความว่านาฏศิลป์มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกันทั้งสืบสร้างความเป็นแก่นสารให้แก่บ้านเมืองด้วยกันทั้งนั้น

อมรา กล้าเจริญ (2531 : 3) นาฏศิลป์ หรือศิลปะแห่งการร่ายรำ สันนิษฐานว่า มีมูลเหตุที่เกิดสำคัญ 2 ประการ คือ

1. เกิดจากธรรมชาติ มนุษย์มีการเคลื่อนไหวอิริยาบถ เช่น แขน ขา เอว หน้าตา จากการเคลื่อนไหวนี้เป็นมูลฐานแห่งการฟ้อนรำ หรือการที่มนุษย์แสดงอารมณ์ออกมาตามความรู้สึกในใจเป็นท่าทางกิริยาอาการต่าง ๆ เช่น โกรธ รัก โศกเศร้า เสียใจ มนุษย์จึงได้นำมาดัดแปลงให้มีความงดงามเป็นท่าทางการร่ายรำ และดนตรีหรือศิลปะประเภทอื่น ๆ ปรับปรุงจนเป็นที่นิยมและเสริมคุณค่าในด้านศิลปะมากยิ่งขึ้น

2. เกิดจากการบวงสรวงบูชาเทพเจ้า แต่โบราณมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาไม่มีสิ่งใดอันจะยึดเป็นที่พึ่งทางจิต หรือเครื่องเคารพสักการะเหมือนปัจจุบัน เทพเจ้าหรือพระผู้เป็นเจ้าเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นจากการสมมติ เมื่อมีการรวมพลังจิตมากเข้าก็ทำให้สิ่งสมมติมีความศักดิ์สิทธิ์ประสบความสำเร็จในที่ปรารถนา

ธนิธ อยู่วิทยา (2531 : 1) นาฏศิลป์ ถ้าแปลอย่างไม่ประหยัดก็ว่า ความซ้ำของในการละครฟ้อนรำ ซึ่งเป็นคำแปลของข้าพเจ้าเอง เท่าที่เคยคลุกคลีกับงานประเภทนี้มานานพอควรแต่ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน แปลไว้ว่า นาฏศิลป์ น. ศิลปะในการละคร ที่ข้าพเจ้าแปล ศิลปะ ว่า ความซ้ำของ นั้นก็ด้วยความเห็นอยู่ว่า ผู้ที่มีศิลปะที่เราเรียกกันว่า ศิลป์ หรือ ศิลปิน ในบัดนั้นจะต้องเป็นคนที่มีฝีมือ มีความซ้ำของซ้ำกันซ้ำนัยในการปฏิบัติได้จริง ๆ

ศิลปะแห่งการละคอนฟ้อนรำนั้นมีมาแต่ดึกดำบรรพ์คู่กับมนุษยชาติและมิอยู่ด้วยกันในทุกชาติทุกภาษา จะแตกต่างกันก็แต่แบบอย่างทางศิลปะและความละเอียดประณีตตามความนิยมของชนชาตินั้น ๆ ถ้าสังเกตจะเห็นว่าในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ก็มีอะไร ๆ เป็นเรื่องละครอยู่บ่อย ๆ และอาภักกิริยาของคนเราก็มักที่เป็นลีลาทางนาฏศิลป์เบื้องต้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

พรศิริ อุปคำและยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2557) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จำนวน 1 แผน แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ข้อมูล

พัชร พุ่มลำเจียก (2544) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม (constructionism) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกการบัญชี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

แผนการสอนที่ใช้ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม แบบสัมภาษณ์วัดความสามารถด้านการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนความสามารถการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและนักศึกษามีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม

รุ่งรัตน์ มอทะเล (2545) ศึกษาการใช้การสอนแบบชักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้นิยม (constructionism) เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและลดความวิตกกังวลของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปวงวิทย์วิทยา อำเภอลำพูน จังหวัดลำปาง จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนแบบชักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้นิยม แบบวัดความสามารถทางการพูดและแบบทดสอบความวิตกกังวลก่อนและหลังได้รับการสอน กลุ่มเป้าหมายทำแบบวัดความสามารถทางการพูดและแบบทดสอบความวิตกกังวลก่อนและหลังได้รับการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถทางการพูดเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการสอนแบบชักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์ความรู้นิยมและมีคะแนนความวิตกกังวลลดลงหลังได้รับการสอนแบบสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยม ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเก็บข้อมูลโดยการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการ

เจษฎา ประวาลปัทมกุล วชรวลี ตั้งคุปตานนท์และสุนทร วิฑูรพจน์ (2551) บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้าน การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน โรงเรียนแสงทองวิทยา จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคชันนิสซึม โดยใช้โปรแกรมโรโบมายด์ มีรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการเรียนรู้อินเทอร์เน็ต ซึ่งออกแบบโดยอ้างอิงทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ค่าความยากง่ายอยู่ในระดับ 0.69) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Two-sample z-test ผลการทดลองพบว่าคะแนนของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมโรโบมายด์ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนผังหุ่นยนต์ อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

7. งานที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการสอน

นิสา เมลานนท์ (2555) การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์เรื่องนาฏลีลานาฏยศัพท์ ซึ่งจุดเด่นของนวัตกรรมนี้ เป็นการฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ของนาฏศิลป์ไทย (ละคร) แต่ละคำ ด้วยเพลงที่มีเนื้อเพลงเป็นกลอนสุภาพมีสัมผัสคล้องจองได้ความหมาย แต่ละเพลงขับร้องและบรรเลงด้วยวงปี่พาทย์โดยใช้ทำนองเพลงไทยที่ไพเราะคุ้นหู อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะเพราะได้ปฏิบัตินาฏยศัพท์แต่ละคำซ้ำๆ และได้รับความเพลิดเพลินด้วยเสียงเพลงขณะปฏิบัติ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาประสิทธิภาพของนวัตกรรม “นาฏลีลานาฏยศัพท์” โดยใช้วิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) สำหรับนักศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร และสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนจากการใช้นวัตกรรมการสอน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์เรื่องนาฏลีลานาฏยศัพท์กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์การละคร 3 กลุ่ม 3 ชั้นปีและสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย 2 กลุ่ม 2 ชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

พอใจของนักศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละใช้สถิติทดสอบสมมติฐานคือ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ โดยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ โดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันโดยการทดสอบค่าที (Single Samplet - test)

ผลวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์เท่ากับ 81.92/91.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้สำหรับดัชนี ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่องนาฏลีลานาฏยศัพท์ ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.7230 แสดงว่า หลังจากการใช้นวัตกรรมการสอน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.30

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร และสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่เรียนโดยนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ พบว่ามี คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน มีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ที่ใช้ในนวัตกรรมการสอนโดยรวมและรายเพลงทุกเพลง สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร กับสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่มีต่อนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของซิมพ์สัน โดยเรียงลำดับความพึงพอใจต่อการสอนจากมากไปน้อย พบว่า ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดเริ่ม นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมความพร้อม และขั้นที่ 4ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อดิจิทัลและปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและปฏิบัติทำรำด้วยตนเอง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจะอธิบายถึงขั้นตอนหลังจากการทราบถึงปัญหาของการวิจัย โดยมีรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยกึ่งทดลอง รูปแบบของการวิจัยโดยใช้กลุ่มเดียว ลักษณะของการประเมินผลการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ด้วยตนเอง ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด ของสาระนาฏศิลป์ เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องในการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อดิจิทัลและปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism

2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และตำราที่เกี่ยวข้อง โดยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

- ศิลปะละครรำ
- นาฏศิลป์ไทย
- สุนทรียนาฏศิลป์ไทย
- รำไทย
- การพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้แบบหน่วยสมบูรณแบบที่เน้นการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น
- การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์
- สถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับวิจัย

3. จัดทำแผนการเรียนรู้ สาระนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับตัวชี้วัดและการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อดิจิทัลและปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism

4. สร้างแบบประเมินผลการสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ระหว่างเรียนและหลังเรียน

5. สร้างแบบประเมินผลการปฏิบัติทำรำด้วยตนเอง

6. จัดทำสื่อนวัตกรรมเพื่อใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

7. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ คือ

- ครูผู้สอนประเมินการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและประเมินผลการปฏิบัติทำรำด้วยตนเอง ก่อนเรียนรู้

- ครูผู้สอน (ผู้วิจัย) สาธิตการปฏิบัติทำรำ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผู้เรียนปฏิบัติตามครูผู้สอน เพื่อนำไปสร้างสรรค์ผลงานการแสดง

- ครูผู้สอนให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานการแสดงตามจินตนาการตามหลักและวิธีการสร้างสรรค์

ผลงานการแสดง ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ปฏิบัติทำร่ำด้วยตนเอง ผ่านการทำใบงานในแต่ละชั่วโมง

2. การใช้สื่อวัตกรรมการสอน ผู้วิจัยได้นำสื่อสไลด์และปริศนาคำทายที่สร้างขึ้นเสร็จแล้ว ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ในเนื้อหาสาระการสร้างสรรค์ผลงานการแสดง ดังนี้ คือ

- ครูผู้สอน นำสื่อสไลด์ปริศนาคำทาย 10 คำถาม มาถามผู้เรียน ผู้เรียนตอบคำถาม โดยเขียนคำตอบลงในใบงานคำตอบที่กำหนด

- ครูผู้สอน นำสื่อสไลด์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีสื่อสไลด์ 2 เรื่อง คือ เรื่องนาฏยศัพท์ และเรื่องภาษาทำนานาฏศิลป์ ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ในเนื้อหาสื่อสไลด์ มีชื่อเรื่องที่จะศึกษา มีเนื้อหาคำบรรยาย และรูปภาพประกอบ

- ผู้เรียนศึกษาสื่อสไลด์เนื้อหาเสร็จแล้ว ครูผู้สอน นำสื่อสไลด์ปริศนาคำทายมาถามผู้เรียนอีกรอบ พร้อมเปิดเฉลย ให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนตรวจคำตอบของตนเอง

3. ประเมินผลการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและปฏิบัติทำร่ำด้วยตนเอง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยตนเองของซีมัวร์ พาร์เพิร์ท โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนานาฏศิลป์

8. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนานาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism

8.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพื่อหาระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

8.2 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E_1/E_2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการประเมินผลการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและการปฏิบัตินาฏศิลป์ทำร่ำด้วยตนเอง ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์ การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนานาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

3.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ จำนวน 6 ห้องเรียน 278 คน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 49 คน

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นพพร ธนะชัยพันธ์ (2555 : 299 - 305) การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมโดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามหลักการเรียนแบบรอบรู้ของบลูม (Bloom) ซึ่งได้ให้ความหมายของการเรียนแบบรอบรู้ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่พยายามปรับปรุงให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยมีเป้าหมายให้นักเรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้เต็มที่ ทั้งระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน โดยจัดให้มีการทดสอบหลังเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชานั้นถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากที่สุด โดยเสนอเกณฑ์การรอบรู้ไว้ที่ 80%-90% โดยที่ E_1 และ E_2 แตกต่างกันไม่เกิน 5% ได้ให้สูตรและสัญลักษณ์ในการคำนวณไว้ดังนี้

E_1 = ประสิทธิภาพของนวัตกรรมระหว่างเรียน (หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100\%$$

เมื่อ ΣX แทนผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทนคะแนนเต็มระหว่างเรียนทั้งหมด

E_2 = ประสิทธิภาพของนวัตกรรมหลังเรียน (หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma Y}{N}}{B} \times 100\%$$

เมื่อ ΣY แทนผลรวมของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทนคะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน

การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E_1/E_2) ใช้ในการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 จัดพิมพ์รูปเล่มวิจัย

ในการดำเนินการงานวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เป็นรูปเล่ม ป้องกันไม่ให้ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าสูญหายไปมีข้อมูลหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรในการศึกษาค้นคว้าจริง เพื่อให้ผลงานการวิจัยได้เผยแพร่และมีประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่อไปในอนาคต

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล
หลังการนำการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์
โดยใช้สไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์
ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ไปใช้

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล หลังการนำการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ไปใช้ โดยละเอียดเป็นลำดับสำคัญดังนี้

ตารางที่ 1

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน
เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สไลด์และปริศนาคำทาย
เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติ	คะแนนทดสอบก่อนเรียนการสร้างสรรค์ ผลงานการแสดงนาฏศิลป์
คะแนนรวม	688
ค่าเฉลี่ย	14.04
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.94

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.04 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.94

ตารางที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน
 เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย
 เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
 การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน Constructionism (E_1)

สถิติ	การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน		
	การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำ	แบบทดสอบระหว่างเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน
คะแนนรวม	1587	430	2017
ค่าเฉลี่ย	32.38	8.77	41.16
E1	80.97%	87.76%	82.33%

ตารางที่ 2 พบว่าคะแนนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 41.16

การหาประสิทธิภาพ การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ระหว่างเรียน $E_1 = 82.33$

ตารางที่ 3

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์หลังเรียน
 เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อนวัตกรรมและปรีศนาคำท่าย
 เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
 การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (E_2)

สถิติ	คะแนนทดสอบการสร้างสรรค์ผลงาน การแสดงนาฏศิลป์หลังเรียน
คะแนนรวม	859
ค่าเฉลี่ย	17.53
E2	87.65%

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อนวัตกรรมและปรีศนาคำท่าย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 17.53

การหาประสิทธิภาพ การคิดสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อนวัตกรรมและปรีศนาคำท่าย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 หลังเรียน $E_2 = 87.65$

ตารางที่ 4

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน และหลังเรียน
 เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย
 เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
 การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติ	เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์	
	รวมคะแนนก่อนเรียน	รวมคะแนนหลังเรียน
คะแนนรวม	688	859
ค่าเฉลี่ย	14.04	17.53
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.94	1.55

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.04 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.94

คะแนนทดสอบหลังเรียนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 17.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) = 1.55

กล่าวได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เปรียบเทียบได้จากการหาค่าเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 14.04 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 17.53 ซึ่งค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างเห็นได้ชัดเจน

ตารางที่ 5

การหาประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์
โดยใช้โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์
ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
การหาประสิทธิภาพ (E₁/E₂)

ตารางผลการหาประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2			
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอนนาฏศิลป์	E ₁	E ₂	E ₁ /E ₂
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำ นาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism	82.33	87.65	82.33/87.65
ผลรวม	82.33	87.65	
ประสิทธิภาพรวม	82.33	87.65	82.33/87.65

จากตารางข้างต้นแสดงว่า การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย
เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism มีประสิทธิ
ภาพ 82.33/87.65

เมื่อพิจารณาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏ
ยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism พบว่าจากการนำการ
สร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์
ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ไปใช้ ประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการ
แสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้การสอนแบบ Constructionism ระหว่างเรียนและหลังเรียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด
ไว้

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนสาระนาฏศิลป์และเป็นผู้สร้างสื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุป

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 สรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาสรุปได้ว่า จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 14.04$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.94 ระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 41.16$ การหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน $E1 = 82.33$ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 17.53$ การหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมหลังเรียน $E2 = 87.65$

จึงกล่าวได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เปรียบเทียบได้จากการหาค่าเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 14.04$ และค่าเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 17.53$ ซึ่งค่าเฉลี่ยหลังเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism มีประสิทธิภาพ 82.33/87.65

เมื่อพิจารณาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism พบว่าจากการนำการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ไปใช้ ประสิทธิภาพของการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ระหว่างเรียนและหลังเรียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนา คำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ตามหลักสูตรและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างอิสระและสร้างสรรค์ สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมจริงด้วยตนเอง รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีทักษะกระบวนการในการค้นคว้าหาความรู้ เช่น การคิด การวางแผนการทำงาน การค้นคว้าหาข้อมูล การสังเกตท่าทางและการเคลื่อนไหวจากธรรมชาติมาสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ การสำรวจเสาะแสวง คัด จินตนาการบูรณาการศิลปะแขนงอื่นกับการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์

เช่น การออกแบบอุปกรณ์การแสดง การออกแบบแต่งกายประกอบการแสดง การรวบรวมข้อมูล การสรุปผล และนำเสนอผลงานการสร้างสรรคการแสดงต่อครูผู้สอนวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแล เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism ช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะการคิด มีกระบวนการคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง เมื่อผู้เรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่มี คุณภาพตามหลักสูตรและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำสื่อสไลด์และปริศนาคำทาย เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาทำนนาฏศิลป์ ประกอบการเรียนการสอน ในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการนำสื่อนวัตกรรมประเภทต่างๆ ไปใช้กับนักเรียนที่มีพัฒนาการทางการ เรียนซ้ำ
3. ครูผู้สอนในรายวิชาสามารถนำแนวทางการสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอนไปปรับใช้และพัฒนา ผลงานด้านสื่อนวัตกรรม และนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคล

บรรณานุกรม

- ธีรศักดิ์ อัครบวร. ความเป็นครูไทย. พลพิมพ์ (1996) จำกัด, กรุงเทพมหานคร : 2544.
- สำลี รักสุทธี . ทางก้าวสู่ครูมืออาชีพ. ธนัซการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพมหานคร : 2544.
- สุวิทย์ มูลคำ . อรรถัย มูลคำ . เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. ดวงกมลสมัย จำกัด, กรุงเทพมหานคร : 2544.
- ศรินธร วิริยะสิรินันท์. วิทยาการด้านการคิด. บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์, กรุงเทพมหานคร : 2544.
- ธนิต อยู่โพธิ์ . ศิลปะละครเวที . ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย , กรุงเทพมหานคร : 2531 .
- สมิทร เทพวงษ์ . นาฏศิลป์ไทย : นาฏศิลป์ไทยสำหรับครูประถมและมัธยม . กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนตี เฮาส์ , 2541
- อมรา กล้าเจริญ . สุนทรียนาฏศิลป์ไทย . โอ.เอส.พรีนตี เฮาส์ , กรุงเทพมหานคร : 2531 .
- เรณู โกศินานนท์ . รำไทย . องค์การค้าคุรุสภา , กรุงเทพมหานคร : 2531 .
- นพพร ณะชัยพันธ์ . สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย . วิทย์พัฒน์ , กรุงเทพมหานคร : 2555 .
- สมศักดิ์ แสงวงการ . คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง . กรุงเทพมหานคร : 2557 .
- กระทรวงศึกษาธิการ . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 . ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , กรุงเทพมหานคร 2551 .
- นิสา เมลานนท์ . การพัฒนานวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่องนาฏลีลานาฏยศัพท์ . มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ : 2555 .
- เจษฎา ประवालปัทมกุล . การประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมด้วยโรบอมาดส์สำหรับการเรียนเขียนโปรแกรม.สงขลา : 2551

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นางสุนิสา อินทนนท์

วันเกิด

25 กรกฎาคม 2526

ที่อยู่

116 หมู่ 1 ตำบลค้อเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร 35000

การศึกษา

ปริญญาตรี สาขาวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ผลงาน

- มาสเตอร์ทีเชอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ตามโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ประจำปี 2553
- ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับประถมศึกษายอดเยี่ยม ด้านนวัตกรรม รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปี 2556 ระดับเหรียญทอง
- ได้รับคัดเลือกเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับประถมศึกษายอดเยี่ยม ด้านนวัตกรรม รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. OBEC AWARDS : UBON 5 ประจำปี 2556
- วิทยากรการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนชุมชนบ้านปลาขาวและการใช้เอกสารประกอบการวัดผลและประเมินผลตาม พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- วิทยากรทางด้านนาฏศิลป์ แก่ครูและนักเรียน ณ โรงเรียนบ้านหนองดินดำ จังหวัด

อุบลราชธานี

- นำเสนอผลงานและร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : โรงเรียนสุจริต ผลิदनวัตกรรม นำสู่สังคมไทย โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน จังหวัดชลบุรี ประจำปี 2556
- นำเสนอผลงานและร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : โรงเรียนสุจริต ผลิदनวัตกรรม นำสู่สังคมไทย โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน จังหวัดชลบุรี ประจำปี 2557

ภาคผนวก

ตารางที่ 1

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน
 เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อสไลด์และปริศนาคำทาย
 เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Constructionism
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
 การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 การหาประสิทธิภาพ E_1

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำ				
	ใบงานที่ 1 เรื่อง องค์ประกอบนาฏศิลป์	ใบงานที่ 2 เรื่องหลักและวิธีการ สร้างสรรค์การแสดง	ใบงานที่ 3 เรื่องการบูรณาการศิลปะ แขนงอื่นๆกับการแสดงนาฏศิลป์	การปฏิบัตินาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์	รวมคะแนนเต็มรายงาน
	10	10	10	10	40
1	8	7	7	7	29
2	6	6	7	8	27
3	9	6	6	8	29
4	8	6	7	7	28
5	8	7	7	8	30
6	8	6	6	8	28
7	10	9	7	10	36
8	10	7	7	8	32
9	8	6	6	7	27
10	10	8	8	10	36
11	10	7	8	7	32
12	8	7	7	7	29
13	6	7	8	7	28
14	9	7	7	7	30
15	9	7	8	10	34
16	9	7	7	10	33
17	8	7	7	9	31
18	10	7	7	10	34
19	9	7	8	10	34

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำ				
	ใบงานที่ 1 เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	ใบงานที่ 2 เรื่องหลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง	ใบงานที่ 3 เรื่องการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดงนาฏศิลป์	การปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์	รวมคะแนนเต็มรายงาน
	10	10	10	10	40
20	9	6	8	9	32
21	10	9	8	9	36
22	10	7	8	9	34
23	10	10	9	9	38
24	9	10	8	10	37
25	8	6	8	9	31
26	9	6	6	9	30
27	10	10	8	9	37
28	10	10	8	10	38
29	10	7	7	10	34
30	8	6	7	9	30
31	10	6	7	10	33
32	10	8	8	10	36
33	10	7	8	9	34
34	10	7	8	9	34
35	10	6	8	8	32
36	10	9	10	10	39
37	8	7	6	10	31
38	10	7	8	10	35
39	6	9	8	10	33
40	10	6	6	8	30
41	10	9	6	5	30
42	6	9	8	8	31
43	10	7	8	8	33
44	9	6	7	9	31
45	10	6	7	10	33

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำ				
	ใบงานที่ 1 เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	ใบงานที่ 2 เรื่องหลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง	ใบงานที่ 3 เรื่องการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดงนาฏศิลป์	การปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์	รวมคะแนนเต็มรายงาน
	10	10	10	10	40
46	9	6	7	9	31
47	8	6	8	9	31
48	8	9	7	9	33
49	8	9	7	9	33
คะแนนรวม	438	357	362	430	1587
ค่าเฉลี่ย	8.93877	7.28571	7.38775	8.7755	20.58163
	0.89387	0.72857	0.738775	0.87755	0.51454
ผลลัพธ์ E1	89.39%	72.86%	74%	87.76%	51.45%

ตารางที่ 2

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ระหว่างเรียน
 เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อดิจิทัลและปริศนาคำทาย
 เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Constructionism
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

การหาประสิทธิภาพ E_1

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและการปฏิบัติทำระหว่างเรียน		
	คะแนนรวมจากใบงานและการปฏิบัติทำ	แบบทดสอบระหว่างเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน
	40	10	50
1	29	7	36
2	27	8	35
3	29	8	37
4	28	7	35
5	30	8	38
6	28	8	36
7	36	10	46
8	32	8	40
9	27	7	34
10	36	10	46
11	32	7	39
12	29	7	36
13	28	7	35
14	30	7	37
15	34	10	44
16	33	10	43
17	31	9	40
18	34	10	44
19	34	10	44

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและการปฏิบัติทำร่ำระหว่างเรียน		
	คะแนนรวมจากใบงานและการปฏิบัติทำร่ำ	แบบทดสอบระหว่างเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน
	40	10	50
20	32	9	41
21	36	9	45
22	34	9	43
23	38	9	47
24	37	10	47
25	31	9	40
26	30	9	39
27	37	9	46
28	38	10	48
29	34	10	44
30	30	9	39
31	33	10	43
32	36	10	46
33	34	9	43
34	34	9	43
35	32	8	40
36	39	10	49
37	31	10	41
38	35	10	45
39	33	10	43
40	30	8	38
41	30	5	35
42	31	8	39
43	33	8	41
44	31	9	40
45	33	10	43

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและการปฏิบัติทำระหว่างเรียน		
	คะแนนรวมจากใบงานและการปฏิบัติทำ	แบบทดสอบระหว่างเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน
	40	10	50
46	31	9	40
47	31	9	40
48	33	9	42
49	33	9	42
คะแนนรวม	1587	430	2017
ค่าเฉลี่ย	32.3877551	8.775510204	41.16326531
	0.80969	0.87755	0.82326
ผลลัพธ์ E1	80.97%	87.76%	82.33%

ตารางที่ 3

การทดสอบการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน
เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้สื่อดิจิทัลและปริศนาคำทาย
เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาทำนาฏศิลป์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Constructionism
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์

การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

การหาประสิทธิภาพ (E_1 และ E_2)

เลขที่	เรื่องการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน		
	รวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน	รวมคะแนนทดสอบหลังเรียน
	20	50	20
1	16	36	19
2	15	35	18
3	12	37	16
4	13	35	17
5	11	38	15
6	15	36	19
7	14	46	18
8	14	40	18
9	11	34	15
10	16	46	19
11	14	39	18
12	14	36	17
13	17	35	20
14	13	37	17
15	16	44	19
16	15	43	19
17	12	40	16
18	16	44	19
19	13	44	17

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงการปฏิบัติทำรำ		
	รวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน	รวมคะแนนทดสอบหลังเรียน
	20	50	20
20	14	41	17
21	15	45	18
22	17	43	20
23	17	47	19
24	17	47	19
25	16	40	19
26	13	39	17
27	16	46	19
28	14	48	17
29	15	44	19
30	12	39	16
31	16	43	19
32	16	46	19
33	13	43	16
34	14	43	17
35	16	40	19
36	17	49	20
37	14	41	18
38	12	45	16
39	15	43	18
40	12	38	16
41	11	35	15
42	15	39	18
43	10	41	14
44	10	40	14
45	13	43	17

เลขที่	เรื่องการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงการปฏิบัติทำรำ		
	รวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน	รวมคะแนนระหว่างเรียน	รวมคะแนนทดสอบหลังเรียน
	20	50	20
46	12	40	16
47	12	40	16
48	13	42	17
49	14	42	18
คะแนนรวม	688	2017	859
ค่าเฉลี่ย	14.04081	41.16326	17.53061
STDEV	1.94678	3.88022	1.55593
	0.70204	0.82326	0.87653
ผลลัพธ์ E1-E2	70.20%	82.33%	87.65%